CBE Z25035267 uitsluiting vak en beoordeling

UITSPRAAK

in het geding tussen A, in deze procedure vertegenwoordigd door B, hierna ook te noemen appellant,

en

de examencommissie van de faculteit Economie en Bedrijfskunde, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van de verweerder van 28 juli 2025, waarin appellant wordt meegedeeld dat aan hem een onvoldoende is toegekend voor de Practical Exercise of the Master's Thesis BA TOM (EBM766B20) en dat hij is uitgesloten van deelname aan de Master's Thesis TOM (EBM766B20).

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 28 juli 2025, waarin appellant wordt meegedeeld dat:

1. aan hem een onvoldoende is toegekend voor de Practical Exercise of the Master's Thesis BA TOM (EBM766B20);
2. hij is uitgesloten van deelname aan de Master's Thesis TOM (EBM766B20).

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 23 oktober 2025, waar appellant en zijn raadsvrouw zijn verschenen. Verweerder is fysiek ter zitting verschenen in de personen van C, D, en E.

III. Ontstaan en loop van het geding

Op 14 juli 2025 heeft verweerder een melding ontvangen van de thesiscoördinator van de Master's Thesis TOM. Deze coördinator heeft, naar aanleiding van het gesprek dat hij op 7 juli 2025 met appellant had, geen vertrouwen in de authenticiteit van het werk van appellant. Vervolgens heeft verweerder het bestreden besluit van 28 juli 2025 genomen.
Op 22 augustus 2025 dient appellant per e-mail een beroepschrift in tegen voornoemd besluit. Er vindt op 8 september 2025 een schikkingsgesprek plaats. Een schikking komt niet tot stand, waarna verweerder een verweerschrift indient. Vervolgens is het beroep is behandeld tijdens een hoorzitting van het College op 23 oktober 2025.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting is toegelicht, komt, samengevat, op het volgende neer.
Appellant heeft een scriptietraject gevolgd in het kader van de afronding van de masteropleiding Technology and Operations Management (TOM). Dit traject bestaat uit het opstellen en presenteren van een research proposal, gevolgd door het schrijven en verdedigen van de scriptie. De presentatie diende voor 14 maart 2025 plaats te vinden. Echter, deze presentatie heeft nooit plaatsgevonden door toedoen van de begeleiders. Een tweede contactmoment diende uiterlijk 6 juni 2025 plaats te vinden. Dit moment vond door toedoen van de begeleiders pas op 12 juni 2025 plaats. De tweede begeleider gaf toen aan niet te weten wat zijn rol was en appellant werd niet toegestaan om zijn presentatie te gebruiken.
Vervolgens heeft appellant op 23 juni 2025 de definitieve versie van zijn scriptie ingeleverd, waarna op 7 juli 2025 de verdediging plaatsvond. Er werd van appellant, anders dan hem bekend was, verwacht dat hij formules kon uitleggen zonder parameter legenda's. Toen appellant aangaf dit niet te kunnen, reageerde de tweede beoordelaar dat hij "genoeg had gehoord" en dat hij niet geloofde dat appellant de scriptie zelf had geschreven. Uiteindelijk legde appellant diverse formules alsnog correct uit tijdens deze afspraak.

Na afloop van de verdediging werd appellant meegedeeld dat zijn beoordelaars niet met zekerheid hadden kunnen vaststellen dat hij zijn scriptie zelf had geschreven en dat zij hiervan melding zouden doen. Deze constatering was mede gebaseerd op de aan appellant informeel meegedeelde reden dat appellant bij een eerdere presentatie te weinig kennis had vertoond. Vervolgens heeft verweerder het bestreden besluit genomen.
Appellant voert een tweetal grieven aan.
In de eerste plaats is het besluit van 28 juli 2025 strijdig met het zorgvuldigheidsbeginsel. De beoordeling heeft plaatsgevonden zonder dat de procedure als bedoeld in Course Manual en de Time Schedule Master's Thesis in acht is genomen. Dit is nadelig voor appellant. De eerste presentatie heeft door toedoen van de tweede beoordelaar niet plaatsgevonden. En tijdens het tweede contactmoment is er geen daadwerkelijke presentatie gehouden.
Hierbij komt dat er ten onrechte geen herkansing is geboden voor het praktische onderdeel, te weten de presentatie. Dit is strijdig met artikel 10 lid 7 RR. De uitsluiting van de beoordeling van de scriptie had dus niet gemogen.
In de tweede plaats is het bestreden besluit strijdig met het evenredigheidsbeginsel ex artikel 3:2 Awb. Appellant heeft geen effectieve begeleiding en feedback gekregen nu er slechts een in plaats van twee contactmomenten heeft plaatsgevonden en de tweede beoordelaar bovendien niet wist wat zijn rol was tijdens het contactmoment. De uitsluiting van de beoordeling van de scriptie is veel te zwaar, nu er een lichter en adequaat alternatief mogelijk is: het beiden van een herkansing zoals voorschreven in artikel 10 lid 7 RR. Volledige uitsluiting is derhalve disproportioneel en strijdig met het evenredigheidsbeginsel.
Ter zitting heeft appellant aangevoerd dat het op de weg van verweerder had gelegen om bij twijfel aan de authenticiteit van het werk de weg van onregelmatigheid of fraude te kiezen. De procedure die gevolgd moet worden in die gevallen is met meer waarborgen voor appellant.
Tot slot verzoekt appellant het College om primair het beroep gegrond te verklaren, het bestreden besluit te vernietigen, verweerder op te dragen om een herkansing te bieden voor de verdediging en verweerder op te dragen om een nieuwe tweede beoordelaar aan te wijzen.
Subsidiair verzoek appellant het College om het beroep gegrond te verklaren, de beoordeling te vernietigen en verweerder op te dragen om een herkansing te bieden voor de verdediging.
En uiterst subsidiair verzoekt appellant het College het beroep gegrond te verklaren en een zodanige beslissing te nemen als het College in goed justitie zal vermenen te behoren. In alle voornoemde verzoeken wordt tevens verzocht om vergoeding van de kosten voor rechtsbijstand.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en ter zitting als volgt verweerd.
Het vak Master's Thesis TOM dient succesvol te worden afgerond als onderdeel van het programma. Dit vak omvat tevens een Praktische Oefening (PrEx): het doen van onderzoek en het schrijven en presenteren van een scriptie. Indien niet aan de proceseisen hiervan wordt voldaan, volgt geen beoordeling en dus ook geen cijfer.
De twee contactmomenten met de tweede examinator vormen geen onderdeel van de PrEx en zijn niet relevant voor de beoordeling van de PrEx. Evenmin is relevant voor de PrEx de deadline voor het inleveren van de eerste versie van het voorstel. Appellant heeft overigens wel voldaan aan de eerste deadline van 14 maart 2025. Ook de afspraak die in onderling overleg was verplaatst van 4 naar 12 juni 2025 had geen gevolgen voor de beoordeling van de PrEx.
Op 23 juni 2025 hebben de tweede en eerste begeleider contact over de opmerkelijke voortgang die appellant had geboekt in zijn scriptie. Ze besluiten om het derde deel van de PrEx niet te verwaarlozen. Vervolgens heeft op 7 juli 2025 de verdediging niet plaatsgevonden omdat het derde deel van de PrEx eerst met een voldoende diende te zijn afgesloten. Dit begreep appellant.
Het derde deel van de PrEx bestond uit het onderzoek naar de authenticiteit van het ingeleverde werk. Appellant diende een aantal vragen te beantwoorden over zijn werk zonder legenda. Appellant slaagde er niet in om formules die hij zelf had geformuleerd te duiden en enkele keuzes te verhelderen die voor een auteur van de formules als vanzelfsprekend zouden moeten zijn. Beide beoordelaars waren het erover eens dat het derde deel van de PrEx niet voldoende was.
De tweede beoordelaar heeft niet gesteld dat appellant in de eerdere presentatie te weinig kennis

heeft getoond. Wel vond hij dat appellant tijdens de eerdere presentatie minder kennis had vertoond dan de pas ingeleverde scriptie suggereert.
Verweerder stelt dat er geen sprake is van strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en/of het evenredigheidsbeginsel.
De in het beroepschrift genoemde twee interactiemomenten met de tweede examinator hebben geen enkele rol hebben gespeeld in het als onvoldoende beoordelen van de PrEx. De tweede examinator had geen rol in de begeleiding van de scriptie. De eerste examinator was namelijk de begeleider. De begeleiding kan dan ook niet zijn geschaad door het niet hebben plaatsgevonden van een contactmoment. En wederom is dit niet van invloed geweest op de beoordeling van de PrEx.
Uit artikel 10 lid 7 RR volgt dat wanneer de PrEx vanwege het niet voldoen aan de eisen van de PrEx als onvoldoende is beoordeeld, de hele PrEx opnieuw dient te worden gedaan. Dit lid sluit een reparatie van de PrEx expliciet uit. De PrEx is als voorwaarde gesteld voor de beoordeling van de scriptie. Vanwege de aard van de PrEx, het totstandkomingsproces van hetgeen uiteindelijk wordt beoordeeld met een cijfer, een onvoldoende beoordeling van de PrEx niet gerepareerd kan worden indien reeds een werkstuk ter beoordeling is geproduceerd waarvan de authenticiteit onvoldoende vaststaat. Verweerder benadrukt dat het al dan niet geven van een presentatie geen enkele invloed heeft gehad op de uiteindelijke negatieve beoordeling van de PrEx. De negatieve beoordeling die appellant heeft ontvangen is enkel en alleen het gevolg het uitblijven van antwoorden op de vragen die zijn gesteld in het derde deel van de PrEx over het begrip van appellant over zijn eigen werk en de totstandkoming hiervan. De eerste twee delen van de PrEx hebben niet geleid tot de voornoemde onvoldoende beoordeling.
Tot slot verzoekt verweerder het College om gelet op het vorenstaande het beroep van appellant niet-gegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Het College dient het bestreden besluit te toetsen. In dit besluit wordt aan appellant meegedeeld dat op grond van artikel 10 RR:

1. aan hem een onvoldoende is toegekend voor de Practical Exercise of the Master's Thesis BA TOM (EBM766B20)
2. en dat hij is uitgesloten van deelname aan de Master's Thesis TOM (EBM766B20).

Appellant heeft deelgenomen aan de Master's Thesis TOM ter afronding van zijn bacheloropleiding. Op dit examenonderdeel is de Course Manual Master's Thesis TOM van toepassing. Dit onderdeel bestaat uit drie fasen: de Research proposal, de Research execution en Finalizing your thesis. Het onderdeel bevat tevens een Practical Exercise (PrEx). Deze oefening bestaat uit drie interactiemomenten tussen de student en zijn supervisor: (1) een discussie over het onderzoeksvoorstel, (2) een discussie over de concept-versie van de scriptie en (3) de verdediging van de scriptie. Tijdens deze onderdelen moet de student zijn keuzes over bepaalde elementen in zijn werkvoldoende kunnen motiveren en kritisch kunnen beoordelen. Tevens moet de student de door hem gebruikte codes en/of software die gebruikt zijn voor analyses kunnen toelichten. Aan de PrEx wordt geen cijfer toegekend. Pas als aan alle vereisten van de PrEx is voldaan volgt de beoordeling van de scriptie.
Tussen partijen staat niet ter discussie dat op 7 juli 2025 een gesprek heeft plaatsgevonden tussen appellant en zijn eerste en tweede beoordelaar. Tijdens dit gesprek zijn aan appellant meerdere vragen gesteld in het kader van het derde onderdeel van de PrEx.
Blijkens de stukken heeft dit gesprek geleid tot het besluit van 28 juli 2025 waar appellant tegen opgekomen is. Het College overweegt over de twee onderdelen van dit besluit het navolgende.

Ad 1: onvoldoende voor de PrEx
Het College stelt vast dat tijdens het gesprek op 7 juli 2025 de twee examinatoren tot de conclusie zijn gekomen dat er twijfels zijn over de authenticiteit van de scriptie van appellant. Aan appellant is door hen mondeling meegedeeld dat het derde deel van de PrEx onvoldoende is. Op grond van artikel 10 lid 8 RR diende de examinator dit oordeel te onderbouwen aan de

hand van de bij aanvang van de cursus gepubliceerde eisen met betrekking tot de Praktische Oefening, waarbij het College uit artikel 10 RR afleidt dat onder tentamen tevens afstudeerwerkstuk dient te worden verstaanBlijkens de stukken heeft deze onderbouwing niet plaatsgevonden. Wel heeft verweerder in het bestreden besluit meegedeeld aan appellant dat verweerder de PrEx als onvoldoende heeft beoordeeld. Naar het oordeel van het College mist verweerder hiertoe de bevoegdheid, nu de beoordeling is voorbehouden aan de examinatoren. Aldus is er sprake van een bevoegdheidsgebrek. Dit gebrek kan slechts worden gerepareerd als appellant niet wordt benadeeld door dit gebrek. In onderhavig geval is het College van oordeel dat appellant wordt benadeeld doordat appellant geen schriftelijk besluit met daarin de motivering voor de onvoldoende heeft ontvangen. Het is aan de examinatoren om alsnog een besluit te nemen over de beoordeling met inachtneming van het bepaalde in artikel 9.1 OER.

Uit hetgeen door de tweede examinator is uitgelegd blijkt dat hij voor de mondelinge verdediging die op 7 juli 2025 plaatsvond al de indruk had dat appellant de scriptie niet zelf tot stand had gebracht. Het niveau was van een zodanige kwaliteit dat de tweede examinator zich niet kon voorstellen dat appellant in een korte tijd zijn scriptie heeft kunnen verbeteren en schrijven. Tijdens het gesprek op 7 juli 2025, dat gold als het derde onderdeel van de PrEx, is dit vermoeden bevestigd nadat appellant de vragen die betrekking hadden op de authenticiteit van de scriptie naar het oordeel van de examinatoren niet goed heeft kunnen beantwoorden. Naar het oordeel van het College had dit gesprek het karakter van een onderzoek naar fraude en/of plagiaat. Hiermee zijn de examinatoren buiten hun bevoegdheid getreden nu het onderwerp van gesprek niet langer de toetsing van academische vorming was en toetsing aan de leerdoelen van het examenonderdeel. Indien er een vermoeden van fraude en/of plagiaat bestaat, dan moeten de daarvoor opgestelde procedures worden gevolgd. Deze procedures zijn onder meer uitgewerkt in artikel 9 leden 13 en 14 RR en in artikel 11 RR. Het had op de weg van de examinatoren gelegen om een melding te doen aan verweerder van een vermoeden van fraude en/of plagiaat. Daarna had verweerder kunnen onderzoeken of dit vermoeden juist was en had verweerder met inachtneming van het hierover bepaalde in het OER en RR en nadat appellant was gehoord over dit vermoeden, een besluit kunnen nemen.
Indien tijdens het gesprek op 7 juli 2025 wel zou zijn beoogd om na te gaan of appellant voldeed aan de criteria van de PrEx en dit tot een onvoldoende had geleid dan had naar het oordeel van het College op grond van artikel 17.2 lid 11 RR een herkansing moeten worden aangeboden.
Gelet op het vorenstaande heeft de beoordeling niet conform de voorgeschreven wijze plaatsgevonden waardoor het bestreden besluit op dit punt niet in stand kan blijven.

<u>Ad 2: uitsluiting van deelname aan Master's Thesis</u>
Het indienen van een beroep is op grond van artikel 7.61 lid 1 sub e WHW mogelijk tegen beslissingen van examinatoren en examencommissies. Uit jurisprudentie is af te leiden (bijvoorbeeld uit ECLI:NL:RVS:2011:BT7428 en CBHO 2018/018) dat met voornoemde beslissingen wordt bedoeld besluiten in de zin van artikel 1:3 Awb.
Ten aanzien van de uitsluiting van deelname aan de Master's Thesis is het bestreden besluit op dit onderdeel niet aan te merken als een op rechtsgevolg gerichte beslissing zoals bedoeld in artikel 1:3 Awb. Het rechtsgevolg volgt niet door het nemen van het besluit, maar vloeit rechtstreeks voort uit artikel 10 lid 6 RR. In dit lid staat dat de student recht op deelname aan het tentamen verliest als de PrEx met een onvoldoende is beoordeeld. Anders dan vermeld in artikel 10 lid 11 RR staat tegen de uitsluiting van deelname aan het tentamen op grond van een onvoldoende beoordeling van de PrEx geen beroep open bij het College.
Het College verklaart het beroep van appellant gericht tegen de uitsluiting niet-ontvankelijk.

VI. Beslissing
Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep voor zover gericht tegen de onvoldoende voor de PrEx gegrond en vernietigt het bestreden besluit op dit punt. Voorts verklaart het College het beroep voor zover gericht tegen de uitsluiting van de Master's Thesis niet-ontvankelijk.

Voorts wijst het College het verzoek om vergoeding van de kosten voor rechtsbijstand en reiskosten toe. Deze kosten bedragen €1294,- (2 punten).

Aldus vastgesteld op 5 november 2025 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, mr. dr. L.S. Braaksma en J. Slump, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellant binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA te Den Haag.